

Demanem la dimissió del regidor d'urbanisme, per l'afer de l'edifici de l'avinguda Maresme de Sant Cebrià de Vallalta.

La construcció d'aquest edifici està sent del tot irregular, hem de dir que fins i tot il·legal, en tant que a hores d'ara amb l'estructura finalitzada i moltes de les parets exteriors ja fetes, no tenen encara el permís per iniciar les obres.

Aquesta promoció de locals, vivendes i aparcaments, la venda del qual té encomanada l'empresa de la regidora Teresa Llongarriu, ja va començar amb mal peu, en fer el panell que anunciava dita venda sense el preceptiu permís d'obres.

Després els socialistes vam haver de dur a terme una important lluita perquè l'ajuntament els cobrés l'ocupació de la via pública, com determinen les nostres ordenances fiscals,

(exactament igual com la resta de veïns i veïnes del nostre poble) i que el govern municipal volia "condonar" aquest impost a canvi d'unes càmeres de vigilància.

Però tot això només era l'aperitiu. Resulta que es va fer una modificació de les normes urbanístiques, per tal que es poguessin fer les preceptives places d'aparcament fora del mateix edifici, a una distància màxima de 300 metres. Vàrem advertir i insistir en el mateix

ple al regidor d'urbanisme Sr. Missé, que no es podrien iniciar les obres fins que estiguessin fets els canvis normatius, i ell va respondre que "evidentment que no, seria il·legal" (exceptuant la construcció de les pantalles i la seva consolidació per raons de seguretat).

En el mes de novembre del 2008, l'arquitecte municipal aconsella aturar les obres en tant que ja no hi ha cap perill i no hi ha permís per a fer la construcció. L'equip de govern de CiU i ERC, que al·leguen en l'últim ple celebrat el passat 26 de febrer, no conèixer dit informe (que increïblement no entra per registre fins el 25 de febrer, 3 mesos més tard), i els deixa continuar la construcció.

Resumint, tenim un edifici amb la seva estructura construïda, sense permisos per iniciar l'obra, i que els aparcaments s'hauran de fer en altre lloc, i mentre no estiguin fets els aparcaments no podran tenir llicència d'ocupació, i en conseqüència ni llum, ni aigua.

La nefasta gestió de l'equip de govern en ha portat a aquest extrem, amb uns problemes que possiblement aniran mes enllà de l'actual legislatura. Ens trobem ara amb un edifici sense permisos i després amb uns pisos i locals que no podran tenir ni llum ni aigua fins que tinguin els aparcaments, si finalment es poden arribar a fer.

A l'espera també que l'ajuntament demani el terreny d'ampliació del carrer que, segons el conveni de

l'abril del 2007, es tenia que cedir abans de donar la llicència d'obres.

Per aquesta gestió vàrem demanar la dimissió del regidor d'urbanisme, que assumís la seva responsabilitat per l'afer, evidentment va dir que no i el nostre alcalde també el va secundar. Ara el nostre poble pagarà les conseqüències de tanta incompetència.

Cronologia de la malifeta:

- Gener 2008: es dona la llicència **condicionada a la presentació del projecte bàsic**, fins aquell moment no es podia començar l'obra, **encara no s'ha aprovat**.
- Abril 2008: **no es cobren les taxes** per ocupació de la via pública ni el permís d'obra del panell anunciador **fins que ho denuncia el PSC**.
- Novembre 2008: ***l'arquitecte municipal demana aturar les obres***, CiU i ERC fan oïdes sordes.
- Febrer 2009: el PSC insta a complir la legalitat urbanística i assumir responsabilitats polítiques.

Parlant de la TDT i la torre de comunicacions

(Una intervenció al fòrum de Can Palau el 17 de febrer de 2009)

Esto es un problema de competencias e incompetencias.

La construcción de la torre es una competencia de la Generalitat. Pero la cesión del terreno para su construcción es una competencia del ayuntamiento. Y aquí entramos en las incompetencias (municipales en este caso). Me explico:

El 15/6/2006 (**hace exactamente 2 años, 8 meses y 2 días**) la Generalitat finalizó el estudio radioeléctrico de Sant Cebrià (Estudio Radiocom) en donde ofrecía 3 posibles ubicaciones para la torre de comunicaciones.

Esas 3 posibles ubicaciones respondían a terrenos que el ayuntamiento había comunicado a los técnicos que hicieron el estudio como terrenos propiedad del ayuntamiento.

Sorpresa. La ubicación, aparentemente ideal, NO era propiedad del ayuntamiento. El propio alcalde llevó de paseo a los técnicos por esos terrenos sin haber efectuado una verificación previa de la titularidad de los mismos.

Como la Generalitat solicita, para poder construir la torre, que los terrenos sean municipales, o estén cedidos al ayuntamiento por un mínimo de 30 años, **la Generalitat queda a la espera de que el ayuntamiento compre el terreno, lo expropie, llegue a un acuerdo de cesión, o indique otro terreno.**

El resultado..... 2 años, 8 meses y dos días (de momento) a la espera de las noticias de nuestro ayuntamiento.

El resultado..... a día de hoy no se ha podido licitar ni construir la torre.

Si nuestro ayuntamiento necesita 2 años, 8 meses y no sé cuantos días más (porque no sé si a día de hoy ya se ha firmado la cesión), **para resolver este tema** (comprar, expropiar, acordar una cesión o buscar una ubicación alternativa) **sólo veo dos posibles explicaciones:**

1.- Una total apatía y falta de ganas de resolverlo.

2.- Una inutilidad e incompetencia total que roza el surrealismo.

Sinceramente no sé cual de las dos opciones es la peor, pero en cualquier caso siento una gran pena y una rabia todavía mayor. Y esto lo digo como vecino indignado.

De todos modos no te preocupes que el día que por fin se levante la torre, será la gran labor de nuestro ayuntamiento que saldrá a la luz en las próximas elecciones como "feina feta". Y esto si; esto ya lo digo como político "cabreado" que lleva más de un año dando la paliza al equipo de gobierno por este tema, tanto a través del fem via como en los plenos.

Espero haber-te aclarado un poco el tema.

Carles Marco

ESPai CEDIT GRATUÏTAMENT A CIU:

Hem volgut recuperar un article que va escriure CIU a la revista "El Recull" en el 2004. CIU criticava la valoració negativa que el nostre cap de llista, Pere Vega, tot i estant en el govern, feia de la situació en que es trobava la variant de Castellà d'Índies. Es pensen que estar al govern és sinònim de veure-ho tot bé?

LA VARIANT PINTA BÉ (10-05-2004 article publicat a "El Recull" per CIU)

El passat mes de març el butlletí del PSC va fer un escrit de què la variant pinta malament. Sembla mentida que el cap de llista dels socialistes a Sant Cebrià sigui a l'equip de govern i informi tant malament al nostre poble.

Per part de CIU us volem dir que fa temps que es busquen solucions i des de que va passar l'accident del camió ho hem contemplat com la prioritat més urgent i necessària que s'ha de dur a terme al nostre municipi.

La primera variant seria baixant de la Urb. Castellar d'Índies, passant pel C/Montnegre, C/Terrablanca i anar a sortir a l'entrada de la carretera d'accés a la Urb. Can Palau, però creiem que aquesta solució no seria definitiva, perquè traslladaríem el problema d'una banda del casc urbà a una altra, i seria dins un carrer del nucli urbà que mai podria ser una carretera.

Per aquest motiu hem estat estudiant i buscant altres alternatives, i s'ha trobat un altre traçat fora del casc urbà, del qual s'està fent el projecte perquè creiem que aquesta és la millor opció i s'ha de dur a terme. Esperem poder arribar a acords immediats amb els propietaris afectats, als quals s'haurà de compensar per la cessió dels terrenys.

Entenem el neguit i la preocupació dels veïns de Sant Cebrià i els demanem confiança i temps per poder tirar endavant les idees del grup municipal de CIU a Sant Cebrià.

Mònica Garcia

El Parlament aprova la Llei de regularització i millora d'urbanitzacions amb dèficits urbanístics, ara només cal que el nostre Ajuntament es posi les piles

El passat mes de novembre, vam organitzar un acte públic on vam convidar a Roberto Labandera (Diputat del PSC al Parlament de Catalunya) i amb en Pere Vega (1er secretari PSC Sant Cebrià), on es va explicar l'avant-projecte d'aquesta llei. Hem de recordar però que cal també un mínim de interès per part del nostre Ajuntament, fins i tot hi ha ajuntaments que ja han començat a demanar els ajuts que preveu la llei, en canvi l'actual equip de govern de CiU i ERC no ha fet res en la via de solucionar integralment aquestes mancances, recordem que la darrera actuació va ésser la contractació del pla de millora i d'urbanització de Can Palau, en els temps que encara era regidor d'urbanitzacions el nostre company Pere Vega. Hem demanat en repetides ocasions que es continués amb la tasca iniciada, ara amb Castellar d'Índies i Vistamar, però per ara res de res.

És una molt bona notícia veure que finalment ha sortit endavant aquesta llei, fem un petit esment dels punts fonamentals del seu contingut, que podeu llegir en tota la seva extensió a la nostra web stcebriavallalta.socialistes.cat

Aquesta llei s'adreça a les urbanitzacions construïdes entre 1956 i 1981, destinades inicialment a segones residències, que actualment són ocupades en la seva majoria per habitatge principal. Durant aquest període es varen iniciar arreu de Catalunya un gran nombre d'urbanitzacions que van ser promogudes i comercialitzades sense comptar, en molts casos, amb l'adequat procés de planejament urbanístic, parcel·lació, previsió de serveis, ni dotacions de sanejament o energia (En el cas de Sant Cebrià de la mà del govern de CiU i del seu anterior alcalde que recordem que governen des dels anys 70).

El seu desplegament abasta els següents punts :

- **Ordenar les urbanitzacions**
- **Impulsar la finalització de les obres d'urbanització i serveis bàsics**
- **Actuacions de millora**
- **Fons econòmic per a la regularització de les urbanitzacions**
- **Finançament per a l'execució de les obres**
- **Ajuts als parcel·listes**

L'ONG "Sant Cebrià Solidari" es mou per Gaza

El passat 28 de febrer varen organitzar un sopar solidari al pavelló municipal de Sant Cebrià on els beneficis es van destinar al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per la Construcció de Gaza. També es va aprofitar per a fer una exposició de "Comerç Just", facilitada per l'ONG "Ajuda en Acció", que anteriorment es va exposar al CEIP "El Pi Gros".

Agrair l'assistència de les persones que varen participar d'una forma o altra i en especial als membres de l'associació que ho varen organitzar, i lamentar-nos dels que varen faltar especialment dels regidors i regidores dels altres grups municipals del nostre Ajuntament, que per alguna cosa són representants del nostre poble.

La sostenibilidad insostenible

Según un antiguo proverbio: De nada sirve el dinero cuando faltan las ganas.

Por fin es presentado el POUM en nuestro pueblo. La idea resumida es la siguiente: una enmienda más compleja y completa que las que normalmente se presentan en nuestra población, se trata de un documento que registrará el crecimiento de nuestro pueblo y la imagen que daremos al resto del mundo, con una mínima previsión de 15 años.

Creo que todas estas características, que yo he resumido esquemáticamente, son de vital importancia para que pase como un documento ajeno a la población. Es más, si esto no fuera así, creo que podría ser un proyecto por todos y para todos, y su duración podría ser ampliada a más de la destinada, todo y leves reestructuraciones adecuadas a la época.

Siento no saber el proceso seguido por los miembros del gobierno, ya que para nada yo pertenezco a ellos. Dicho esto hablaré de impresiones y creencias. Conozco reacciones de diferentes políticos, no políticos, comerciantes y un largo de habitantes sin más, sobre este tema o proyecto. Causa una gran consternación en ver la idea de los que gobiernan, sobre que pueblo debe ser Sant Cebrià. Es casi un atropello pensar que nuestro pueblo no debe crecer, hasta ahí casi todos de acuerdo, pero la realidad aplastante es como, para quién y a qué precio. Cierta es la famosa frase de que <el fin justifica los medios>, pero se desconoce cual es el fin con este proyecto, aunque los medios sean los de siempre. Un planteamiento lógico en tiempos de crisis es saber como seducir a personas para que tengan el deseo de conocer Sant Cebrià, de por qué deben venir a vivir aquí, a comerciar aquí, a ser uno más aquí. Creo que dos palabras que recuerdo de mis estudios son la solución: factor diferenciador. Es un ingrediente en sí que le falta a Sant Cebrià. Nadie desde este texto quiere decir que es una tarea fácil, que el sacrificio y el sudor no vayan ligados a conseguir esto, pero una cosa es mirar a los pueblos adyacentes y ver que tienen pequeños inconvenientes y otra cosa ser un pueblo prácticamente defectuoso. Podría decir que es vergonzoso que al nombrar mi población, nada agradable venga detrás. No llamo a crear un nacionalismo de Sant Cebrià, un orgullo por estas 15 hectáreas de tierra, lo único que pretendo es menos caos, menos inconvenientes y menos desperfectos por cada metro cuadrado que se mira. Es sencillamente gracioso y hasta carismático ver como confluyen árboles, carretera y agua. Esa similitud entre pequeños ríos que

se entrelazan con carreteras serpenteadas podría inspirar al mismísimo Lorca, pero en tiempos que fluyen no podemos dejar que la naturaleza

se interponga en nuestro día a día. Dudo que alguien con mucho sentido del humor pueda encontrar gracioso tantos parches en las carreteras o esas oscilaciones que ponen a prueba hasta los amortiguadores de coches más exigentes. Incluso dudo que el sentido de la estética se vea alertado con esas chapuzas de obras inacabadas a la más gran similitud de la Sagrada Familia, todo y que no es Gaudí quien anda tras ella, él seguro que tendría todo en regla.

Hay que dejar de considerar el progreso como un signo distintivo de nuestra población. La "eternidad del progreso" es una mitología delirante. No debe verificarse el crecimiento del constante desarrollo, sino un crecimiento estable, a nivel constante. Es preciso proponerse como meta no el incremento de los recursos del pueblo, sino su mantenimiento. Es necesario renunciar urgentemente al presente despotismo, tanto por lo que representa la economía, como las leyes de urbanismo, como a la edificación (ya que la ciudad planeada será un foco cancerígeno).

Se ha de considerar un crecimiento natural, según cinco premisas elementales: el ecosistema, la población, el contexto, los recursos y la sostenibilidad.

Creo pensar, que es absurdo justificar la ampliación de vestuarios en nuestras demacradas instalaciones, teniendo en cuenta la insuficiente destinación de recursos en temas como sanidad o cultura, por poner ejemplos dramáticos y absurdos, que tiene este pueblo.

Sin más escenificaciones, recurriré a las formalidades que tanto os gusta:

Yo, Rubén Ángel López Yáñez, expongo que:

- Se replantee las consecuencias nefastas del POUM. Basarse en otro modelo urbanístico para poder contribuir a un crecimiento sostenible y racional.
- Realizar un concurso de ideas, tanto pequeños escritos como grandes composiciones de elaboración artística, donde el pueblo exprese su máximo deseo en la transformación de su pueblo.
- Dotar de una originalidad única, nuestra vida aquí. Embellecer este paraje natural del cual tenemos la

oportunidad de disfrutar, no creando únicamente bloques de hormigón, a nuestro alrededor solo hay cemento, es el progreso gris.

- Invertir en cosas no materiales, es decir en felicidad, confort, tranquilidad.
- Reconsiderar el crecimiento antes de adaptar las condiciones actuales, solucionando los problemas como el tráfico, las instalaciones de todo tipo, las comunicaciones y el de dotar al pueblo un auténtico centro urbano no roto por el tráfico y demás.
- Hacer un esfuerzo por mantener las industrias, comercios y empresas que nos rodean, dinamizar la economía de la zona.

Hay que obrar sin tardanza, ¿Qué ganamos con remodelar, si de todos modos, tarde o temprano tendremos que reaccionar?

Sólo una reflexión más si me lo permiten, es algo que

llevo escuchando en diferentes ocasiones, en multitud de plenos extraordinarios y demás parafernalias, es el recurso fácil del espejo, de la comparación con otras poblaciones, con otros organismos, para justificar el desastre económico. ¿Por qué hemos de imitar y compararnos con otros, en lo que a medidas económicas se refiere, si vemos que ni ellos ni nosotros sabemos salir del bache? Si en la fila de los peregrinos, el que va delante grita: “¡me he perdido!” ¿Hemos de avanzar hasta el lugar donde lo ha advertido, y sólo después retroceder? ¿Por qué no desviarnos a las primeras de cambio, por el camino recto, desde el lugar donde estamos?

Rubén López

“La culpa la té Madrid”

Recordeu?, va ser la frase preferida d'en Jordi Pujol durant anys i anys de govern de la Generalitat. I és que no hi ha política més efectiva que tirar pilotes fora i responsabilitzar dels fracassos i problemes als demés. Això sí, els encerts sempre han de ser mèrit propi.

L'equip de govern de Sant Cebrià, també de CiU però amb l'afegit del regidor d'ERC, segueix la mateixa forma de fer. “La culpa és de l'oposició” va dient a tort i a dret, sobre tot en cercles afins i propers.

Que els senyors del restaurant de “La Hacienda” no poden dur a terme la seva activitat amb tota normalitat, doncs la culpa és de l'oposició.

Que els promotors del conflictiu edifici de l'avinguda Maresme tenen problemes per mantenir-se dintre la legalitat, doncs la culpa és de l'oposició.

Que els proveïdors de l'ajuntament triguen mesos a cobrar, també la culpa és de l'oposició.

I és que al final algú pot arribar a pensar que qui governa i pren les decisions és l'oposició.

Doncs no senyor. Les decisions les pren l'equip de govern. Però malauradament les pren tant malament que l'oposició ha de fer part del seu paper. No és un paper agradable, però en democràcia és imprescindible.

Evidentment nosaltres gaudim molt més quan presentem mocions constructives, però entenem que hem de dedicar part de les nostres energies a fiscalitzar i controlar l'acció de govern, i molt especialment quan detectem una il·legalitat, un tracte de favor, un de discriminatori o algun greuge comparatiu.

L'altre dia vàrem tenir una reunió a tres bandes. Ajuntament, promotors de l'edifici de l'avinguda Maresme i oposició. Una reunió sol·licitada per intentar cercar la nostra complicitat, i la nostra permissivitat, per tal de no haver d'aturar l'obra a causa de la situació irregular i il·legal en que es troba. El resultat: nosaltres no podem consentir una il·legalitat.

En qualsevol cas m'agradaria deixar palès que res tenim en contra de la empresa promotora dels habitatges, ans al contrari, pensem que com ja ha passat en altres ocasions són també víctimes de la mala gestió municipal, de la seva manca de previsió i del seu sentiment que les lleis són quelcom que hom pot obviar en determinades circumstàncies.

Tal i com en Pere Vega va dir en el darrer ple de 26 de febrer a en Josep Missé (regidor d'urbanisme), en demanar la seva dimissió, “Tu tens un criteri personal, i penses que el teu criteri personal es pot aplicar a la gestió pública, i la gestió pública està sotmesa a lleis i normes, i per tant no es tracta simplement del que tu vulguis fer, sinó d'allò que veritablement es pot fer”.

Pensem que justament l'ajuntament ha de ser el garant de les lleis i les normes, en cas contrari, quina força moral tenen per exigir a la resta de ciutadans el compliment de les mateixes?

Mentrestant els promotors de l'edifici de l'avinguda Maresme ho deuen tenir clar, la culpa és de l'oposició. Que hi farem.

Carles Marco

La Generalitat suspèn l'aprovació del catàleg de masies feta per ERC i CiU.

En el ple municipal on es va aprovar el catàleg de masies ja vàrem manifestar que aquest no contenia els criteris necessaris per argumentar i justificar l'exclusió o inclusió d'algunes d'aquestes construccions a dit catàleg.

Igualment, a les al·legacions que vàrem presentar, vam reiterar el mateix: el criteri amiguisme que CiU volia imposar en dit catàleg no era suficient argument.

Doncs bé, la resolució del departament d'urbanisme de la Generalitat suspèn aquesta aprovació, ara s'ha aprovat el conseqüent recurs per al ple amb els vots també de CiU i ERC, altra vegada entestats en posar com a masia "La Hacienda".

El departament d'urbanisme de la Generalitat suspèn la gestió de CiU i ERC. Això hauria de servir per encetar de nou la feina, però ara ben feta, allò de que la feina mal feta no té futur sembla que altra vegada ha quedat palès.

Pere Vega

Notícies breus :

- La nefasta gestió de CiU i ERC porta a fer un contracte de lloguer del local de la policia per deu anys i es gastaran 120.000 € en la reforma.
- La gestió del regidor Pedro Vegas al front de la urbanització de Vistamar comporta que el contracte d'aigua que tenia aquesta urbanització amb la companyia subministradora pel qual aquesta s'havia de fer càrrec de la renovació de la xarxa segons s'anés trencat fet en l'any 1997, hagi estat anul·lat per un altre contracte en el 2007, pel qual els veïns i veïnes s'han vist obligats a pagar la nova xarxa. A part ha fet un contracte el qual permet utilitzar la xarxa d'aigua de Vistamar i l'aigua pròpia del seu pou per a abastar el polígon industrial sense cap compensació per la urbanització, això si, la companyia si que cobra tant la connexió com l'aigua que dóna i no paga el polígon industrial. La reflexió i les conclusions són vostres.

Les nostres felicitacions :

- A la tècnica de Promoció Econòmica per la nova guia de promoció econòmica, que denota una gran qualitat en el contingut i en el disseny.
- Al CESC pel concert d'òrgan i el recital de poemes fet als voltants del Nadal a la església.
- A l'ONG "Sant Cebrià Solidari", per l'organització d'un sopar per recaptar fons per la reconstrucció de Gaza i per l'exposició sobre comerç just feta al CEIP "El Pi gros", també a la seva directora per saber aprofitar la iniciativa.

